

ERIK GUSTAF GEIJER

1783–1847

Utvalda sånger II

för röst och piano

Selected Songs II

for voice and piano

Emenderad utgåva/Emended edition

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten gems of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup
Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 1967–1992/Edition nos 1967–1992
2018
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0-66166-569-4

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

INNEHÅLL.

Häft. II.

Kommer ej våren?.....	Sid 4
Vallgossens visa	5
Skridskovisa	7
Salongen och skogen.....	9
Afton på sjön.....	10
Sparfvens visa	11
På en resa till hembygden	12
Min politik	13
Barndomsminnen	15
Anderöst.....	20
Min musik.....	22
Ur Lidners Medea	23
Ur Lidners Medea	27
Den 56 ^{te} födelsedagen	29
Sångerskan.....	30
Juldagen.....	31
Stjärnglansen.....	32
Den sörjandes morgon.....	33
Det forna hemmet	34
Till min dotter.....	35
Arbetarens visa	37
Vid en väns tillfrisknande	38
Afskedet.....	40
Han	42
Vikingen.....	43
Förgät mig ej.....	46

Kommer ej våren?

C.G. Geijer.

Allegretto.

SÅNG.

1. I sol - glans än snö - kläd - da
vin - tern mig sorg gaf det

4

fäl - tet står. Ur gran - sko - gen drop - par drif - vor - nas tår. Men jag
fly - en - de år och tryck - te i hjär - tat sitt i - san - de spår. Nu jag

7

hör li - ten få - gel gläd - tigt slå, han kvitt - rar så gällt, jag kan det för - stå, han
hör li - ten få - gel i hjär - tat slå, han kvitt - rar ock - så, jag kan det för - stå, han

9

frå - gar: kom - mer ej vå - ren?
frå - gar: kom - mer ej vå - ren?

2. Med

Vallgossens visa.

Non troppo lento.

SÅNG.

PIANO.

På

5

ber - get jag sit - ter, rundt om mig allt ti - ger, i kväl - len jag

10

sjun - ger — för mig själf. Sky - hög fu - ran —

6
15

öf - ver mig sti - ger, i dju - pet — frad - gar den stil - la

The musical score for measures 6-15 consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is in a single staff with a treble clef and a key signature of one flat. The lyrics are written below the notes. The piano accompaniment is in two staves (treble and bass clefs) and features a variety of chords and melodic lines. A dynamic marking of *f* is present in the piano part.

20

älf. Och högt är — ber - - get och tyst är i

The musical score for measures 20-23 continues the vocal and piano parts. The vocal line has a melodic line with some rests. The piano accompaniment includes dynamic markings of *f* and *p*.

24

sko - gen. Ens - lig är kväl - len, en - sam är

The musical score for measures 24-27 shows the vocal and piano parts. The piano accompaniment includes a *cresc.* marking and a dynamic marking of *f*.

28

jag.

The musical score for measures 28-31 shows the vocal and piano parts. The piano accompaniment includes a *cresc.* marking and a dynamic marking of *f*.

Skridskovisa.

Andante quasi Allegretto.

SÅNG.

Fram-åt till ett prof med det

4

klin - gan - de stål på sol - beglänst ban mot det

6

skogs - pryd - da mål. Fram-åt up - på i - sens kri -

8

stall - kla - rabädd, af mor - go - nensvin - dar om -

ström mad och glädd. Har ål - - derns snö ock

silf - rat mitt hår, och å - ren tryckt på

pan - nan sitt spår. Fram - åt! Än - nu ej är

lif - vet mig tungt, och mod är i brö - stet, och

hjär - - tat är ungt.

Salongen och skogen.

Non troppo Allegro.

SÅNG.

1. Sto - jan - de värld, du mig plå - gar.
2. Hell - re i sko - gen jag van - kar.

Hvar fin - nes
Af - to - nens

PIANO.

4

still - het? Dit vill jag van - dra.
fläkt ge - nom kro - norna su - sar.

På allt hvad hjär - tat frå - gar
Men mi - na stil - la tan - kar

8

ej får du svar af dig själf, ej af an - dra.
hör jag än - då, fast - än sko - gen bru - sar.

Afton på sjön.

Allegretto non troppo.

SÅNG.

Sopran.
Alt.

Hör klockan klin-gar till af-ton-bön, det klin-gar,
Hör kloc-kan klin-gar till af-ton-bön, hör lju-det sig

PIANO.

The first system of the musical score is for measures 1-5. It features a vocal line for Soprano and Alto and a piano accompaniment. The key signature is one flat (B-flat) and the time signature is 3/8. The piano part consists of a steady eighth-note accompaniment in the bass clef and chords in the treble clef.

6

klin-gar öf-ver sjön. Det är som en suck ur den
svin-gar bort öf-ver sjön. Det är som en suck ur den

fz

The second system of the musical score is for measures 6-10. It continues the vocal and piano parts. A dynamic marking of *fz* (forzando) is present in the piano part at measure 9. The piano accompaniment features a more active treble line with chords and moving lines.

11

stil-la sjö. Hur ljuft lik en klin-gan-de ton — att dö!
stil-la sjö. Hur ljuft lik en klin-gan-de ton — att dö!

cresc.

The third system of the musical score is for measures 11-15. It concludes the piece. A dynamic marking of *cresc.* (crescendo) is present in the piano part at measure 12. The piano accompaniment becomes more complex with moving lines in both hands.

Sparfvens visa.

Allegretto.

SÅNG.

mf

Sparf - ven up - på ta - ket li - ten få - gel är. Sjun - ger ic - ke väl,

6

f

sjun - ger ic - ke väl och har ic - ke hel - ler gran - na klä - der. Sparf - ven

10

p

up - på ta - ket li - ten få - gel är. Fö - rer in - genstat, får för in - tet mat,

15

mf *fz*

och blott å - ret om sig glä - der.

På en resa till hembygden.

Vivace.

SÅNG. Jag är i sko - gen föd - der bland berg och sjö - ar blå.

PIANO. *mf*

5

Se - dan så blef jag nöd - der att bo vid Fy - ris - å. Med

9

kor - net rå - gen på slät - ten fro - das än - så väl. Till

fz

13

sko - gen, vå - gen och - ber - gen trår min själ.

Min politik.

Allegretto.

SÅNG.

PIANO.

mf

Går mig

3

vär - den mot, hör jag gräl och knot, då är det visst gan - ska

6

il - la. Rår jag ej där - för, tän-ker jag: hvi bör jag med

9

sorg min tid för - spil - la? Sva - re hvar för sig, jag

cresc.

sva-rar för mig och lå-ter mig ej för-vil-la.   Hvad i hjär-tat ta-lar

cresc.   *f*   *p*

16

stil-la,   jag vill lyss-na till och gil-la.   Och om man på det rå-det hör, det

rall   *p*

21

går till slut dock som det bör.   Och om man på det rå-det hör, det

f

25

går till slut dock som det bör.

Barndomsminnen.

Andante.

SÅNG.

Ljuf - va min - nen, ack, för - svin - nen ej från ett

PIANO.

10

bröst, som än - nu älskar er! O - ro —, tystna! Hjär - ta, lyssna till de - ras

18

tröst som du ej ä - ger mer. Ej jag till - ba - ka e - der lycka be - gär, men er

cresc.

26

bild är — mig så kär. Ack, ljuf - va — minnen, ej för - svinnen i - från det

bröst, som än-nu ä-l-skar er, som än-nu ä-l-skar

40 **Allegro vivace.**

er! Hur lif - ligt jag minns! Hur lif - ligt jag

minns den gla - da, gla - da tid, den gla - da, gla - da

tid, — då min själ än - nu ha - de vin - gar! Genom djup och

höjd, genom sorg och fröjd den sväf - va-de lätt som

56

få - geln sig svin - gar, än sak - ta vag - gad af a - ningens fläkt, än

60

hvi - lan - de med vin - gen sträckt i hop - - pets glans, i hop - pets

64

glans____; jag var säll____, jag____ var så

68

säll, jag____ var så säll.

72

Med lät - ta steg stun - der-na gläd - tigt skyn - da-de sig,

81
sor - ger-na, sor - gerna kän - de ej min

86 *un poco più lento*
stig. Den tår - jag göt, den var - så ren som

91
dag - gens drop - pe i so - lens sken, ja, jag var

95 *ad libitum.*
säll, jag var säll, jag var säll, ja, jag var säll!

99

Allegretto.

Lif - vas det min - ne

105

i mitt sin - ne, vår och som - mar vak - na då där-

110

in - ne, lif - vas det min - ne i mitt sin - ne,

115

vår och som - mar vak - na då där-in - ne, vår och

120

Tempo I.

som - mar vak - na då där-in-ne. Ej jag till - ba - ka eder lye - ka be - gär;

men er bild är mig så kär. Ack, ljuf - va min - nen,

133
ej för - svin - nen i - från ett bröst, som än - nu älskar er,

140
som än - nu älskar er!

Anderöst.

Orden af Atterbom.

SÅNG. *Andante con moto.*

Om sent ur af - ton - rod - nans slö - ja, som

PIANO. *f p p cresc*

8

ran - dar skogens väst - ra bryn, en ljus ge - stalt sin hand ses hö - ja och vin - ka

17

dig - till gyll - ne skyn, för - skräcks ej, att du skå - dar mig. Hur kan din

25

älsk - ling glömma dig! Hur kan din älsk - ling glöm - ma dig?

2.

Om längst bortom den gula rågen,
där böljan nyss gömt solens lopp,
vid harpoljud, ur purpurvägen,
din första sällhets ö står opp:
då lyssna tyst, och tänk på mig!
Din älskling spelar där för dig.

3.

Och känner du, i minnen slutet
af en förlorad barndomsvärld,
en fläkt, så varm om kinden gjuten,
en kyss af kärlek skänkt och lärd:
då gläds och gif en suck åt mig!
Det är din vän, som hälsar dig.

4.

Hör du, när kvällens stjärna strimmar
in i din dunkla bonings famn,
från aspens lund, där bäcken simmar,
en sakta hviskning af ditt namn:
då slumra sött, och dröm om mig!
Din vän i fjärran kallar dig.

5.

Och sist, när natt sin vinge breder
på lugnets land, hvars ro ej störs,
och när, hvad hjärtat tystast beder,
liksom ett rop i himlen hörs:
då vakna där, och bed med mig!
Hur kan din älskling glömma dig?

Min musik.

SÅNG. *Andante con moto.*

I sko - gen jag går, då klin - gar det stil - la i

PIANO. *p legato*

5

huf - vud och bröst mig tye - kas to - - ner bo; jag där - för ej

10

rår, är det väl en vil - la? Den är min tröst, den

cresc.

15

sjun - ger mig till ro.

p

Ur Lidners Medea.

SÅNG. *Andante.*

PIANO. *f*

5

Det finns en e - vig makt, som från sin him-mel ser, vid

8

barnens späda rop, i lägsta väg-ga uer. Han va-kar öfver de-ras da-gar, som

12

haf - va in-gen mor, ej nå - gon till-flykt kän-ner. Åt den-na bli - da makt, åt

den-na bli-da makt jag öf-ver-läm-nar er.

O, mi-na barn! Mitt min-ne ej för-döm-men, fast jag åt e-dra bröst den

första känslan gaf. Hvi blef mitt skö-te ej er graf! När ef-ter många år, då

jag ej mer är till, I om för-flut-na da-gar drömmen.

29

O, mi - na barn! O, mi - na barn! O, mi - na barn! Er mor ej

32

då för - glöm - men! Kring den - na strand min skug - ga sväfv a vill. Vid

35

månans ble - ka sken e - mel - lan gle - sa lin - dar I sko - len mig hvar midnattstim - ma

38

se, där mi - na kys - sar få i tysta väs - tan - vin - - dar. O

ve! Mer än be-drag-na hopp! Min hand jag tänkte fär-ga i det-ta spä-da, dy-ra

con espress.

44

blod, be-fri-a dem från ödets ebb och flod och bry-ta rosen af, förrn stormen henne härjat.

risoluto *f*

46

Men jag är mor,

a tempo *p*

49

men jag är mor, en mor bör va-ra svag. Men jag är mor,

53

men jag är mor, en mor bör va-ra svag.

pp *smorzando*

Ur Lidners Medea.

Tempo di Marcia.

SÅNG.

PIANO.

4

yng - ling, om du här - ta har att föl - ja fäd - rens fjät,

8

flyg till ditt fo - ster - lands försvar! Dö el - ler råd - da det! Så

12

ljuf - ligt är ej käl - laus sus bred - vid en blomster - strand, så

16

här - ligt är ej da - gens ljus som död för fo - ster - land.

Hvart ti - de-hvarf ditt hjäl - te-namn på

dim. *f.*

24

ryk-tets vin - gar för, och i o - död - lig - he - tens famn ditt

f.

28

lof du klin - ga hör. Ditt namn skall ock en stjär - na få, en

p

32

skön - het ung och fri skall till din graf med ro - sor gå och

cresc. *f*

36

dess prä - stin - na bli.

dim.

Den 56te födelsedagen.

SÅNG.

När jag tän - ker de for - na år, mig tycks det vo - re

PIANO.

4

som i går; lik - väl är län - ge flydd min vår, och re'n jag går med

8

grå - a hår. Dock än jag dik - ta och sjun - ga vill, och hjär - tat klap - par

12

ungt där-till. Dock än jag dik - ta och sjun - ga vill, och hjär - tat klap - par

16

ungt där-till.

Sångerskan.

Romans.

SÅNG.

När min tan - ke ens - ligt

PIANO.

8

sväf-var, är — en stil - - la sång — den lik; men — den

14

klang mig ge - nom - bäf - var är — min e - - gen själs mu -

20

sik. Klin - ga, klin - ga, sång ur mitt bröst! Klin - ga,

26

klin - ga, ack, du är, du är min tröst!

Juldagen

1840.

Affectuoso.

SÅNG.

PIANO.

För - står du ej hvart - hän min led bland

5

värl - dens vim - mel bär? Se opp, hvar sol går upp och ned, se al - la stjär - nors

10

här. Ej blott pla - ne - ten

16

van - drar van sin krets på hög - re bud, ock hjär - tat har sin stil - la ban och

21

kret - sarkring sin Gud.

Stjärnglansen.

Sostenuto.

SÅNG.

Och sjun-ker än mot vä - sterns rand min

PIANO.

4

lef-nads sol och ty - sta nat - ten stun-dar och sän-ker sig på

8

sjö och strand och slår med slum-mer våg och fält och lun-dar, dock

12

him-la-lju-sen ic-ke fly; mot dem sig vän-der hå-gen, och

16

så i sjä-len stjär-nor gry och tin-dra som i vå-gen.

Den sörjandes morgon.

Andante con moto.

SÅNG.

Al - drig natt så lång - samt skri - der, att det ej till

4

mor - gon li - der. Hop - pas! Fast - än tå - ren fly - ter,

7

so - len ge - nom mol - nen bry - ter. Ljus, all värl - dens

10

lif och väl, lif - va ock - så du min själ!

13

cresc. rall.

Det forna hemmet.

Andantino.

SÅNG.

Hvem sö - ker jag, hvem, i min barn - doms hem, där

PIANO.

p

5

as - - - par - na su - - - sa kring fjäl - - - - - len? Jag

9

än det ser, en graf är där mer, och

cresc.

13

as - pen än su - - sar i kväl - - - - - len.

f

Till min dotter.

Sostenuto.

SÅNG.

Ej jag i fram - tids dunk - la fjär - ran

3

skå - da - vil - le, om jag det - fick. Men min för-trö - stan

6

är på Her - - ran, och jag - - lef - - ver ut -

8

i hans blick. Dunk - - la - re än all

fram - tids - skif - ten dö - den är, och lik -

cresc. *f*

12

väl har hopp — Her - re, din mor - gon ock gryr i grif - ten.

f

15

Du har fört lif - vet där - ur opp.

f *cresc.* *ten.*

17

p

Arbetarens visa.

SÅNG. *Allegro.*

Nog kan jag ock mig hö - ja och ge om mig be - sked; men

PIANO. *mf*

5

först vill jag mig bö - ja till är - lig mö - da ned. Jag vet, ock - så

10

jag, hvad jag vill bli: en man för mig och för de

15

mi - na.

Vid en väns tillfrisknande.

Allegretto.

SÅNG.

PIANO.

5

Du vän - de om ur -

9

far - ans ar - mar å - ter. Se tå - ren fyl - - - ler

13

ö - gat - - än, men det är den, som gläd - - jen

17

grå - - ter. Dröj län - ge än! Så

21

hö - jer sig vår bön till den, som

cresc.

25

lif - vet gif - ver. Ack må vår kär - lek

29

sä - ga - dig allt hvad för oss du är och

cresc.

33

blif - ver.

cresc. *f*

38

p

Afskedet.

Andante quasi Allegretto.

SÅNG.

Flag - gan vif - tar, böl - jor - na

PIANO.

mf

4

sval - la, af - - skeds - ro - pet lju - der mot

8

strand. Hör du min röst — från vå - gen dig

p *cresc.*

12

kal - la? Ser du den si - sta vink af min

p *cresc.*

16

hand? Far - väl! Far - väl! Ack, hårdt är

p

20

skil - jas; men ljuft är min - nas, far - väl! Far - väl!

cresc. *dimin.*

25

mo - ren - do

Han.

SÅNG. Allegretto.

Och kom - mer han in - te i dag, väl-an, så

PIANO. *mf* *p*

5

kan - ske i mor - gon det sker. Och kom - mer han in - te i år, väl-an, så

fz *f*

9

kan - ske till å - ret det sker. Och kom - mer han kan - ske alls - in - gen gång, så

cresc.

13

sjun - ger jag glad än - - då min sång. Och kom - mer han kan - ske alls - in - gen gång, så

p *cresc.*

17

sjun - ger jag glad än - - då min sång.

f *p*

Vikingen.

Forte och Piano rättas efter poesien.

SÅNG.

Allegretto. Vid

5

fem - ton års ål - der blef stu - gan mig trång, där jag bod - de med mo - der

8

min. Att vak - ta på gett - ren blef da - gen mig lång, jag

11

byt - te om håg och sinn. Jag dröm - de, jag tänk - te, jag vet ic - ke hvad, jag

15

kun - de som förr — ej mer va - ra glad u - ti sko - gen. Med haf - vet. Så

sista versen.

sjun - ger på ens - li - ga klip - pans hall den skepps-brut-ne vi - king bland

22

brän-ning-ars svall; i dju - pet sjön ho-nom rif - ver. Och böl - jor-na sjun - ga

26

å - ter sin sång, och vin - den väx - lar sin - le - kan-de gång, men den

29

tapp - res min - ne... det blif - ver.

Vikingen.

1.

Vid femton års ålder blef stugan mig trång,
 där jag bodde med moder min.
 Att vakta på gettren blef dagen mig lång;
 jag bytte om håg och sinn!
 Jag drömde, jag tänkte, jag vet icke hvad,
 jag kunde som förr ej mer vara glad uti skogen.

2.

Med häftigt sinne på fjället jag språng
 och såg i det vida haf.
 Mig tycktes så ljuflig böljornas sång,
 där de gå i det skummande haf.
 De komma från fjärran, fjärran land,
 dem hålla ej bojer, de känna ej band uti hafvet.

3.

En morgon från stranden ett skepp jag såg;
som en pil in i viken det sköt.
Då svällde mig bröstet, då brände min håg,
då visste jag hvad mig tröt.
Jag lopp ifrån gettren och moder min,
och vikingen tog mig i skeppet in uppå hafvet.

4.

Och vinden med makt in i seglen lopp;
vi flögo på böljornas rygg.
I blånande djup sjönk fjällets topp,
och jag var så glad och så trygg.
Jag faders rostiga svärd tog i hand
och svor att eröfra mig rike och land uppå hafvet.

5.

Vid sexton års ålder jag vikingen slog,
som skällde mig skägglös och vek.
Jag sjökonung blef, öfver vattnen drog
uti härnadens blodiga lek.
Jag landgång gjorde, vann borgar och slott
och med mina kämpar om rofvet drog lott uppå hafvet.

6.

Ur hornen vi tömde då mjödets must
med makt på den stormande sjö.
Från vågen vi härskade på hvar kust...
I Walland jag tog mig en mö.
I tre dagar grät hon, och så blef hon nöjd,
och så stod vårt bröllop med lekande fröjd uppå hafvet.

7.

En gång äfven jag ägde länder och borg
och drack under sotad ås
och drog för rike och menighet sorg
och sof inom väggar och lås.
Det var en hel vinter, den syntes mig lång,
och fast jag var kung, var dock jorden mig trång emot haf-
[vet!]

8.

Jag ingenting gjorde, men hade ej ro
för att hjälpa hvar hjälplös gäck.
Till mur vill man ha mig kring bondens bo
och till lås för tiggarens säck.
På sakören, edgång och tjufvar och rån
jag hörde mig mått. Vor' jag långt därifrån uppå hafvet!

9.

Så bad jag, men hän gick ock vintern lång,
och med sipper stränderna strös.
Och böljorna sjunga åter sin sång
och klinga till sjöss! Till sjöss!
Och vårvindar spela i dal och i höjd,
och strömmarna fria störta med fröjd uti hafvet.

10.

Då grep mig det forna osynliga band,
mig lockade böljornas ras.
Jag strödde mitt guld öfver städer och land
och slog min krona i kras
och fattig som förr, med ett skepp och ett svärd,
drog mot okända öden i vikingafärd uppå hafvet.

11.

Som vinden fria vi lekte med lust
på fjärran svallande sjö.
Vi människan sågo på främmande kust
på samma sätt lefva och dö.
Bekymren med henne städs bosätta sig;
men sorgen, hon känner ej vikingens stig uppå hafvet.

12.

Och åter bland kämpar jag spejande stod
efter skepp i det fjärran blå.
Kom vikingasegel, då gällde det blod
kom krämarn, så fick han gå.
Men blodig är segern den tappre värd,
och vikingavänskap den knytes med svärd uppå hafvet.

13.

Stod jag mig om dagen å gungande stäf,
i glans för mig framtiden låg;
så rolig som svanen i gungande säf
jag fördes på brusande våg.
Mitt var då hvart byte som kom i mitt lopp
och fritt som omätliga rymden mitt hopp uppå hafvet.

14.

Men stod jag om natten å gungande stäf,
och den ensliga vågen röt,
då hörde jag nornorna virka sin väf
i den storm genom rymden sköt.
Likt mänskornas öden är böljornas svall,
häst är vara färdig för medgång som fall uppå hafvet!

15.

Jag tjugo år fyllt, då kom ofärden snar,
och sjön nu begärer mitt blod.
Han känner det väl, han det förr druckit har
där hetaste striden stod.
Det brinnande hjärta, det klappar så fort,
det snart skall få svalka å kylig ort uti hafvet.

16.

Dock klagar jag ej mina dagars tal:
snabb var, men god, deras fart.
Det går ej en väg blott till gudarnas sal:
och bättre är hinna den snart.
Med dödssång de ljudande böljor gå,
på dem har jag lefvat, min graf skall jag få uti hafvet.

17.

Så sjunger på ensliga klippans hall
den skeppsbrutne viking bland bränningars svall,
i djupet sjön honom rifver.
Och böljorna sjunga åter sin sång,
och vinden växlar sin lekande gång;
men den tappres minne, det blifver.

Förgät mig ej.

Romans.

Andante con moto.

GUITARR.

SÅNG.

PIANO.

1. Hör du i kväl - lens ro sig
2. Ser du på kul - len blom - mor

smy - ga en sus - ning ge - nom as - pens topp, och kän - ner di - na
bly - ga bland dag - gens tå - rar tin - dra opp. Låt de - ras blå - a

tan - kar fly - ga mot må - let af din läng - tans lopp. Det
blick be - ty - ga hvad än i graf - ven är mitt hopp. Det

20

är min röst, det är min röst, det är min röst, som
 är min blick, det är min blick, det är min blick, som

26

hvi - skar dig, för - gät ej mig, för - gät ej
 be - der dig

32

mig, för - gät, för - gät — ej mig, ej mig!

Erik Gustaf Geijer

Erik Gustaf Geijer (1783–1847) är ett exempel på det man på tyska kallar *Doppelbegabung* – en person med dubbla begåvningar, verksam inom inte bara en utan två konstarter. Han är en av 1800-talets mest framstående svenska poeter, men har också en nyckelroll i framväxten av den svenska romansen och komponerade dessutom kammarmusik av hög halt. Läger man dessutom till att han blev professor i historia och riksdagsman börjar det bli dags att tala om en multipelbegåvning.

Innan han 1799 kom till Uppsala för att inleda sin akademiska bana hade han haft en danande bakgrund i Värmland: han hade växt upp på herrgården Ransäter som äldste son till brukspatronen Bengt Gustaf Geijer och Ulrika Magdalena Geijer (f. Geisler), och därefter gick han i gymnasiet i Karlstad. I Uppsala tog hans sin magistergrad 1806, han blev docent i historia 1810 och professor 1817. Samtidigt var han litterärt verksam och var en av stiftarna av Götiska förbundet.

Om Geijer blev ett namn inom den konservativa och nationalistiska ”historiska skolan” kom det så kallade ”avfallet” 1838 som en mindre sensation: han orienterade sig nu mot liberalare ståndpunkter.

Musiken var en parallell bana. Som musiklehrare på gymnasiet hade han haft organisten och tonsättaren Anders Piscator, han förmodas sedan ha tagit lektioner för *director musices* Lars Fredrik Leijel i Uppsala och studerade för Pehr Frigel. Vid sidan av poeten Per Daniel Amadeus Atterbom och Malla Silfverstolpe var Geijer det ledande namnet i Uppsalas salonger, där musiken var ett viktigt inslag.

Sångerna, sammanlagt ett 60-tal, skrevs huvudsakligen för framförande i salongerna och hade främst de egna dikterna som textunderlag. Lennart Hedwall, som skrivit en omfattande tonsättarbiografi om Geijer, menar att dikter och melodier tillkom parallellt snarare än uppstod genom att texter tonsattes. Med dessa sånger uppstod den svenska romansen. Också inom kammarmusiken var hans produktion framstående, med verk som saknade motstycke i den svenska samtiden: en pianokvartett, två pianotrior, tre stråkkvartetter (varav endast den i B-dur finns bevarad i sin helhet), fyra violinsonater och en cellosonat. Pianosonater för både 2 och 4 händer ingår även i produktionen. Erik Gustaf Geijers bredd framgår också av att han invaldes som ledamot i en rad kungliga akademier: Svenska Akademien 1824, Vitterhetsakademien 1826, Musikaliska akademien 1829 och Vetenskapsakademien 1835.

Om utgåvan

Levande Musikarvs Häggs emenderade utgåvor är redaktionellt genomsedda och korrigerade utgåvor av tidigare tryck med kommentarer rörande rättelser och ändringar införda i form av fotnoter. Justeringar av bågar, förtecken, accenter och artikulation som inte har medfört förändrad läsart har utförts utan kommentar.

Förlagan är utgiven av Abr. Lundquists förlag, Stockholm,
Abr. L. 4436.

På omslaget står: "E. G. Geijer / Sånger / vid piano / Häft II / Stockholm /
Abr. Lundquist, Musikförlag".

Tryckår: 1912.

Erik Gustaf Geijer

Erik Gustaf Geijer (1783–1847) exemplifies what the Germans call “*Doppelbegabung*”, a doubly gifted person who works not in one but two artforms. One of the outstanding Swedish poets of the nineteenth century, Geijer also played a pivotal role in the development of the Swedish *romance* and composed chamber music of high quality. Add to that the fact that his primary occupation was as an historian, and that he served for two terms as a member of parliament, and it is time to talk of him being “multiply gifted”.

Before arriving in Uppsala in 1799 to pursue his academic studies, Geijer’s formative years were spent in Värmland. He grew up on the Ransäter estate and forge as the eldest son of the proprietor Bengt Gustaf Geijer and his wife Ulrika Magdalena Geijer (née Geisler), and afterwards attended gymnasium in Karlstad. At Uppsala he took his Master’s degree in 1806, became *Docent* (Fellow) in History in 1810 and Professor in 1817. He was also very active on the literary scene during this period, and served as one of the trustees of the *Götiska förbundet* (the Geatish Society or Gothic League).

Geijer’s literary output at the time marked him as one of the earliest champions of Swedish romanticism. To the extent that his name was associated with the politically conservative and nationalist “historical school”, Geijer’s so-called “*avfallet*” (“exit”) of 1838, when he suddenly adopted much more liberal ideological leanings, caused something of a sensation.

He pursued his musical career in parallel. His gymnasium music teacher was the organist and composer Anders Piscator. Later Geijer probably took lessons with Uppsala University’s *director musices*, Lars Fredrik Leijel, and afterwards with Pehr Frigel. Together with the poet Per Daniel Amadeus Atterbom and Malla Silfverstolpe, Geijer became the leading light of Uppsala’s salons, in which music played an important part.

His songs, which in total number over 60, were primarily composed for performance in these salons and are mostly settings of his own poems. Lenart Hedwall, the author of Geijer’s musical-biography, suggests that it was less a case of the poet setting his own texts than one in which the poems and melodies came into being as one.

Certainly, the songs mark the beginning of the Swedish *romance* tradition. Geijer’s chamber music is similarly remarkable, representing a body of work unmatched in Sweden at the time and which includes a piano quintet, a piano quartet, two piano trios, three string quartets (of which only that in B-flat major is preserved in its entirety), four violin sonatas and a cello sonata. He also composed piano sonatas for both two and four hands. The broad range of Erik Gustaf Geijer’s career led to him becoming member of several of the country’s royal academies, including the Svenska Akademien 1824 (Royal Swedish Academy), the Vitterhetsakademien 1826 (Royal Swedish Academy of Letters), the Musikaliska akademien 1829 (Royal Swedish Academy of Music) and the Vetenskapsakademien 1835 (Royal Swedish Academy of Sciences).

© Erik Wallrup

Translation: Guy Dammann

About the edition

Levande Musikarv's (Swedish Musical Heritage's) emendated editions are editorially revised and corrected versions of previously printed material, with comments on the corrections and amendments inserted as footnotes. Adjustments to slurs, accidentals, accents and articulation marks that have not affected the reading have been made without comment.

Originally published by Abr. Lundquists förlag, Stockholm,
Abr. L. 4436.

Text on the front page: "E. G. Geijer / Sångers / vid piano / Häft II / Stockholm / Abr. Lundquist, Musikförlag".

Year of publication: 1912.